

Μὴ θεωρῆς τὸ κόκκινον τοῦ οἴνου χρῶμα, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὸ ποτήριον μεταδίδεται, οὔτε τὸ εὐάρεστον τῆς πόσεως αὐτοῦ· δάκνει ὡς ὄφις, ἐπὶ τέλους καὶ ὡς βασιλίσκος κεντᾷ. Παροιμ. κγ', 29—32.

Οὐαὶ εἰς τοὺς ἐνωρίς τὸ πρῶτ' ἐγειρομένους καὶ τὰ σίκερα ζητοῦντας, μέχρι τῆς ἐσπέρας ἐξακολουθοῦντες, ἕως οὐ ἐξῆψη αὐτοὺς ὁ οἶνος! καὶ ἡ κιθάρα, καὶ ἡ λύρα, τὸ τύμπανον καὶ ὁ αὐλὸς, καὶ ὁ οἶνος εἰς τὰ συμπόσια των· ἀλλὰ δὲν παρετηροῦν τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, οὐδὲ συλλογίζονται τὴν ἐνέργειαν τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Οὐαὶ τοῖς δυνατοῖς εἰς τὸ πίνειν οἶνον, καὶ ἰσχυροῖς εἰς τὸ μηγνύειν σίκερα. 11 22.

Οὐαὶ εἰς τὸν ποτίζοντα οἶνον τὸν πλησίον αὐτοῦ, εἰς σὲ τὸν προσφέροντα τὴν φιάλην, καὶ εἰσέτι μυνύεις αὐτόν!

Οὔτε κλέπται. οὔτε πλεονέκται, οὔτε ὀβρισταί, οὔτε ἄρπυγες, οὔτε μέθυσοι, θέλουσι κληρονομήσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Κορ. Α. Γ. 10.

Φθόνοι, φόνοι, συμπόσις, μέθη, καὶ τὰ ὅμοια τούτων δὲν θέλουν κληρονομήσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ Γαλάτ. ε. 21—23.

ΝΙΚΟΤΙΑΝΗ.

Ἡ Νικοτιανή ἢ καπνόχορτον, εἶναι φυτὸν ἐνιαύσιον γέννημα τῆς Ἀμερικῆς. ἔλθον εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸ 1500 ἔτος παρὰ τινος Ἰωάννου Νικότου καλουμένου, τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ τούτου εἶναι μεγάλα καὶ πλατέα, πρασινοκιτρίνου χρώματος. ἔχει γεῦσιν δριμύαν καὶ καυστικὴν, ὁσμὴν δὲ ναρκωτικὴν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι τὸ καπνόχορτον εἰς τὴν Ἀσίαν μετεχειρίζοντο καὶ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἐπειδὴ παρετηρήθησαν παλαιᾶς συνηθείας ἔχνη τοῦ καπνίζειν ξηρὰ χόρτα. Ἡ συνηθεια αὕτη τοῦ καπνίζειν τὴν νικοτιανὴν ἐπροόδευεν ἀνεμποδίστως εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν. Αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ διεκηρύχθησαν ἐναντί τῆς κακῆς ταύτης συνηθείας. Παπικὰ ἀναθέματα, βασιλικά διατάγματα, ἐξεδίδοντο μετ' αὐστηροτάτων ποινῶν, μὴ ἐξαίρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τῆς Ελισάβετ καὶ Ἰακώβου καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Καρόλου ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ χρῆσις καὶ εἰσαγωγὴ τῆς νικοτιανῆς, κατεστάθησαν ὑποκείμενον νομοθεσίας. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἔγραψε διατριβὴν περίφημον κατὰ τῆς συνηθείας τοῦ καπνίζειν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀνομάζει ἁμαρτωλῶν καὶ αἰσχροὺν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν, κλάδον μέθης, διαφθοράν προσώπων καὶ κτιμάτων, ἀηδὲσάτην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, μισητὴν εἰς τὴν ῥῖναν, βλαβεράν εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς πνεύμονας, καὶ τέλος ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ μέλαινα καὶ δυσώδης ἀναθυμίασις αὐτῆς ὁμοιάζει ὡς ἕγγιστα τὸν Στύγιον κοπνὸν τῆς ἀβύσσου.

Εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς,

κατέφυγον εἰς τὴν νομοθεσίαν διὰ νὰ κανονίσωσι τὴν χρῆσιν τούτου τοῦ χόρτου, ἀφοῦ ἔγινεν τόσον πολυτιμον, ὥστε μ' ἑκατὸν λίτρας ἐκλεκτῆς νικοτιανῆς, ἢ δυνατό γεωργὸς τῆς Βιργινίας ν' ἀγοράσῃ ὥραιαν καὶ ἀκμαίαν γυναῖκα. Εἰς μίαν δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων τῆς Νέας Ἀγγλίας τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν, ἐψηφίσθη νόμος ἀπαγορεύων τὴν χρῆσιν τῆς νικοτιανῆς ἀνεξαιρέτως εἰς ἅπαντας τοὺς μὴ συμπληρώσαντες τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας ἔτος, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀσυνηθίστους, ἐκτὸς τῶν παρουσιαζόντων ἑγγραφοῦ ἱατροῦ ἐμπείρου ἀπόδειξιν, ὅτι ὠφελοῦνται, συνοδευμένην μὲ ἀδείαν νομοθετικοῦ τινος ἐπὶ τούτῳ σώματος.

Ἀλλὰ ἡ νικοτιανὴ ἐνίκησεν ὅλας τὰς δυνάμεις, ὅσαι κατ' αὐτῆς ἀντεπαράταχθησαν, περιφρονοῦσα τὰς διατάξεις πανεπιστημίων, τοὺς νόμους, διαταγὰς καὶ ἀπειλὰς βασιλέων καὶ Παπῶν, κατέλαβεν ἤδη τὴν γῆν, καὶ κατακρατεῖ ὑπὸ δουλείαν μεγαλῆτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, παρ' οἳ οἰονδήποτε ἄλλο φυτόν.

Τὸ φυτόν τοῦτο θεωρηθὲν ὡς δηλητήριον, ἤλκυσε τὴν προσοχὴν πολλῶν ἱατρῶν καὶ ἔγιναν πολλὰ πειράματα εἰς διάφορα εἶδη ζώων τὰ ὅποια ἐθανάτωθησαν διὰ μικροτάτης ποσότητος ῥανίδων ἀποσταλαγμένου ἐλαίου αὐτοῦ.

Ἡ νικοτιανὴ ἐπιβληθεῖσα εἰς εὐαίσθητους ἐπιφανεῖς ἱκανῆς ἐκτάσεως ἐλάπτει οὐκ ὀλίγον. Τὸ ἀφέψημα αὐτῆς ἐθανάτωσεν ἵππον πάσχοντα καὶ ποτισθέντα δι' ἐλπίδα θεραπείας.

Ὁ περίφημος Γάλλος ποιητὴς Σαντήλιος (Santeuil), ἀπέθανε μὲ σφαγμοὺς καὶ φρικώδεις πόνους, λαβὼν ποτήριον οἴνου μεμιγμένου μὲ ταβάκκον.

Ἄνθρωποι πολλὰκις ἔτυχον ν' ἀποθάνωσι, διότι πρὸς ἀνακούφισιν σπασμῶν, ἔπιαν εἰκοσι κόκκων νικοτιανῆς ἀφέψημα.

Γυνὴ τις στοχασθεῖσα, ὅτι ἤθελεν ἱατρεύσει λειχήνα, τὴν ὁποίαν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς εἶχε πλησίον τῆς ῥίνης διὰ ῥύπου τῆς κοπνοσύριγγος, μόλις ἐπέθηκεν αὐτόν, καὶ τὸ κοράσιον μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεστραμμένους ὤρμησεν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ πίπτει ἐπὶ τὴν παρὰ τῆς ἐντρόμου μητρός. Ἐπλήθη μὲν πάραυτα μὲ ψυχρὸν ὕδωρ τὸ εἰλειμμένον μέρος διὰ νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου, ἀλλ' εἰς μάτην, αἱ σιαγῶνες ἦσαν ἀκίνητοι καὶ κλεισμέναι· ἡ πάσχουσα ἤδη ἀναισθητος, ἐξέπνεε κατὰ τὸ φαινόμενον. Κληθεὶς ὁ ἱατρός, εὗρηκε τὰς ἄκρας τοῦ σώματος ψυχρὰς, τὸν σφυγμὸν ἀνεπαίσθητον, καὶ τὸ πρόσωπον νεκρῶδες. Μόλις δὲ ἠμπόρεσε μετὰ μίαν καὶ ἡμισίαν ὥραν νὰ κάμῃ νὰ συνέλθῃ τὸ κοράσιον.

Ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων σαφῶς ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ νικοτιανὴ εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον δραστήρια καὶ ὀλέθρια φυτικὰ δηλητήρια. Ἐνεργεῖ ἀμέσως εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα, ἐκασθενίζον, συγχέον, ἢ ἀποσβύνει τὰς ζωτικὰς κινήσεις. Δύναται ἄρα ἡ καθ' ἑξὶν χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ, τοιαύτας ἔχοντος δηλητηρίου ἰδιότητος, νὰ συμβάλῃ ποτὲ εἰς υγείαν, ἢ μᾶλλον εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἐπὶ τὴν ῥῖν;

Ἡ γνώμη ὅτι ἡ χρῆσις τῆς νικοτιανῆς διατηρεῖ τοὺς ὀδόντας, δὲν ὑποστηρίζεται οὔτε ἀπὸ τὴν φυσιολογίαν, οὔτε ἀπὸ τὴν παρατήρησιν. Ἐξ ἐναντίας ἀδυνατίζει τὰ ὄνυα καὶ τὴν καλύπτουσιν τὰς ῥίζας τῶν ὀδόντων μεμβράναν, καὶ οὕτω μᾶλλον ἐπιταχύνει ἀντὶ νὰ βραδύνῃ τὴν φθορὰν αὐτῶν. Ὅθι καὶ δὲν εὐρίσκομεν καλῆ-τέρους τοὺς ὀδόντας τῶν καπνίζόντων ἢ τῶν μὴ. Κατὰ μέσον ὅρον μάλιστα τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι εἰς ἀτελεστέραν διατηρήσεως κατάστασιν. Οἱ ναῦται κά-μουσι μὲν κατάχρησιν τῆς νικοτιανῆς, καπνίζοντες καὶ μασοῦντες αὐτήν, ἀλλ' ἔχουσι καὶ τοὺς ὀδόντας ἀ-χρεῖους.

Τινὲς ὁμολογοῦντες τὸ ἀνωφελές, ἢ καὶ τὸ ἐπι-βλαβές τοῦ καπνίζειν, δι' ἡσυχάζονται ὁμως, ὅτι ἡ πα-ραίτησις αὐτοῦ ἤθελεν εἶ μᾶλλον τοὺς βλάψειν. Ἀλ-λά πόσα δὲν ἔχομεν παραδείγματα διόλου ἀναιροῦντα τοὺς φόβους τούτους. Εἰς πολλὰς φυλακὰς τῶν εὐνο-μουμένων ἐθνῶν, δὲν συγχωρεῖται τὸ κάπνισμα εἰς τοὺς ἐκεῖ δικαιομένους, ἀν καὶ ὅλοι σχεδὸν πρὶν ἔμ-θωσι, δίδονται κατακόρως εἰς αὐτό. Μαρτυροῦσι δὲ τῶν καταστημάτων τούτων οἱ ἐπίτροποι, ὅτι οὐ-δεὶς τῶν φυλακισθέντων ἐβλάβη διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου φυτοῦ, ἀλλ' ὅτι μετ' ὀλίγας ἡ-μέρας, σπανίως ὑπὲρ τὰς εἴκοσιν, ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ ταραχὴ αὐτῶν ἐλαττοῦνται, ἡ ὄρεξις αὐξάνει καὶ ἡ ὀ-ψις προδῆλως καλῆτερεύει. Ἐξοχὸς τις ἱατρός λέγει ὅτι πρὶν δὲν ἐγνώρισεν ἄνθρωπον νὰ ὑποφέρει τὴν παραμικρὰν διαμένουσαν βλάβην ἀπὸ τὴν τῆς νικοτι-ανῆς παραίτησιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας μάλιστα πᾶς τοιοῦτος ὠφελήθη πραγματικῶς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους συμφέρει μεγάλως εἰς τὴν υἰεῖαν καθὼς καὶ εἰς τὴν οἰκειακὴν οἰκονομίαν νὰ πα-ραιτῶσι κατ' ὀλίγον οἱ ἡμέτεροι τὴν πολλὴν χρῆσιν καὶ κατάχρησιν τοῦ καπνοῦ, καὶ μάλιστα οἱ νέοι, οἱ ὁ-ποῖοι ἔπρεπε νὰ νοῶσι πάντοτε, ὅτι ὠφελοῦνται κατὰ πάντα διὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ἀποχῆς τοῦ καπνοῦ, καὶ ὅχι ἀπὸ τὰ πολλὰ καπνιστικὰ σιγάρα καὶ συρί-γχα.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ὁ ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΣ.

Ἐν Ἀνδρονικίῳ (Ἐντουρλοῦ), χωρίῳ τῆς Καππαδοκί-κῆς Καισαρείας διαμένει, νομιζόμενος κοινότερον ὡς βλάξ καὶ ἡλίθιος, Καππαδόκης τις ἀστρολόγος, ὀνομαζό-μενος Πρόδρομος [Πυτόςης], χριστιανὸς ὀρθόδοξος, νῦν γέρων ὡς ἐβδομηκοντούτης, προλέγων κατὰ τὴν κοινὴν φήμην καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα τοὺς καιροὺς, ἀλάνθαστως. Οὗτος πρῦτερον διέτριβεν ὡς ὑπηρέτης ἐν Σμύρνῃ, καὶ θαλήσας νὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοπορίας, ἐπεχείρησε τὸ ταξιδεῖόν του πε-ζὸς καὶ μόνος, ἀναβὰς εἰς τὴν ταινίαν (ζυγὸν) τοῦ Ταύ-ρου, ὅρους μεγάλου, ὡς γνωστὸν, ἐκτεινομένου ἀπὸ τῆς περὶ Σμύρνην Μαστουντίας (Ταχταλί) καὶ τῆς πρὸ Σά-μου Μυκάλης μέχρι τοῦ Ἀργαίου [Ἐρζιᾶς], ὅρους ἐπικει-μένου εἰς τὴν Καισάρειαν. Οὗτος οὗτος, προβαίνων

ἐκ δυσρῶν εἰς ἀνατολὰς, χωρίζει τὴν Καρίαν ἀπὸ τῆς Λυδίας, τὴν Λυκίαν ἀπὸ τῆς Φρυγίας, τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ τῆς Καππαδο-κίας. Αἱ αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ ἔρους ὁδεύων σχολαίως κατὰ ῥάχεις καὶ κορυφάς, ἐτρέφετο ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ τοὺς καρπούς, πῶν δένδρων τοῦ ἔρους, ὁ Πρόδρομος οὗτος, μὴ καταβαίνων εἰς τοὺς κατωκημένους τόπους, καὶ σπουδάζων ἀναμφιβόλως εἰς τὸ σφὸν βιβλίον τῆς γυμνῆς φύσεως τὴν μετεωρολογίαν καὶ τὴν ἀστρολογίαν] του. Ἀγνοοῦμεν πόσον χρόνον ἐδαπάνησεν εἰς τὴν περιέργον ταύτην πε-ριήγησιν καὶ σπουδῇν.

Ὁ πρακτικὸς οὗτος ἀστρολόγος, προλέγει ἐπ' ἀκρι-βὲς τὰς ἐροχάς, τὴν χάλαζαν, τὸν βαθμὸν τοῦ ψύχους, τὸν παγετὸν, τοὺς αὐχμούς καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ προ-σέτι τὸν τόπον, ὅπου θέλει συμβῇ τί τοιοῦτον, καὶ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν διάρκειαν. Ταῦτα λέγουσι περὶ αὐτοῦ οἱ Καππαδόκαι χρησιμεύει λοιπὸν ὁ Πρόδρομος πολλάκις ὡς θερμομέτρον καὶ ὑγρόμετρον τοῦ περὶ τὴν Καισά-ρειαν λαοῦ. Αὐτὸν ὡς μαντεῖον οἰκειακὸν, συμβουλευόμεναι καὶ οἱ γεωργοὶ πότε νὰ σπείρῳσιν ἢ συγκομίσωσι τὸν καρπὸν, καὶ αἱ οἰκοδόμοι πότε νὰ στεῖλῳσιν εἰς τὸν μῦλον τὸ γέννημα ἵνα ἀλεσθῇ, καὶ οἱ ἔμποροι πότε νὰ ταξειδεύωσι. Καὶ ὡς λέγεται, πάντοτε μένουσι εὐχα-ριστημένοι, συντηροῦντες αὐτὸν διὰ δωρεῶν. Ἦλθε ποτὲ εἰς αὐτὸν καὶ τις ὀθωμανὸς νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ ταξει-δίου του, τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐπιούσαν. Ὁ Πρόδρομος προεῖπε καὶ εἰς αὐτόν, ὅτι τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ταξειδίου θέλει γενῇ βροχὴ ῥαγδαία καὶ χάλαζα χοντρή. Ἐγέλασεν ὁ ὀθωμανός, καταφρονῶν τὴν προῖρησιν. Ἐὰν δὲν συμβῇ, ὡς λέγεις, εἶπεν εἰς τὸν Πρόδρομον ὁ ὀθωμανός, ὑπέσχεσαι νὰ γένῃς μουσουλμά-νος; Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Πρόδρομος, εἰάν ὅμως ὑπο-σχεθῇς καὶ σὺ, ὅτι γίνεσαι χριστιανός, ἀφ' οὗ συμβῇ ὅ,τι προλέγω. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὴν ἐπιούσαν ἐγένοντο τὰ πάντα, ὅπως προεῖπεν ὁ Πρόδρομος, εἶχεν ἔκτοτε ὁ ὀθω-μανός, καὶ μὴ γενόμενος χριστιανός, μεγάλον σέβας πρὸς τὸν Πρόδρομον καὶ πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

Διὰ ταῦτα μέχρι τοῦ δε πάντες οἱ Καισαρεῖς, Γραικοί, ὀθωμανοὶ καὶ Ἀρμένιοι, δίδουσι μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰς προφητείας τοῦ Προδρόμου.

ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ,

Κατὰ τὴν 14^α ἑκατοσταετηρίδα.

Ἡ εὐταξία ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέκλινε, μολονότι δὲν ἔλειπον σύνοδοι καὶ κανόνες, οἵτινες περισσότερον ἀπέ-βλεπον εἰς τὸ φόρεμα καὶ τὴν κόμην τῶν ἐκκλησιαστικῶν, παρὰ τὰ ἥθη αὐτῶν. Ἐκαταγίνοντο οἱ ἐκκλησιαστικοὶ εἰς τὸ ῥάσον αὐτῶν ἔπρεπε νὰ ᾔναι λευκοῦ ἢ μέλανος χρώματος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ ζητήματα. Οἱ κλη-ρικοὶ ἀρκετὸν ἦτο νὰ ἐξεύρωσι ν' ἀναγινώσκωσι, καὶ τίποτε περισσότερον. Οἱ ἐφημέριοι καὶ πνευματικοὶ ἐ-νόμιζον χρέος των μόνον νὰ ἐξεύρωσι τ' ἄρθρα τῆς πί-στεως. Οἱ μοναχοὶ ἠξίζον, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ ἀμάθεια καὶ ἀσωτεία, καὶ ὅταν δὲν ᾔσαν εὐχαριστημένοι να μέ-νωσιν εἰς ἐν τάγμα, διέβαινον εἰς ἕτερον.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐρημίται καὶ μοναχεὶ ἀναχώρουν ἀπὸ τὸν